

DOSAR NR.11818/2/2010 ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL
SENTINȚA CIVILĂ NR.4888
ȘEDINȚA PUBLICĂ DIN DATA DE 06.09.2011
CURTEA COMPUSĂ DIN :
PREȘEDINTE CANACHEU CLAUDIA
GREFIER RADU MARIANA

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII în contradictoriu cu pârâtul SEBEȘAN EMIL.

La apelul nominal făcut în ședință publică a răspuns reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, prin consilier juridic, cu delegație la dosar, lipsind pârâtul SEBEȘAN EMIL.

Procedura legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință, după care:

Reprezentantul reclamantului solicită încuviințarea probei cu înscrisurile depuse la dosar.

Curtea apreciază că proba cu înscrisuri solicitată de reclamant este utilă, concludentă și pertinentă soluționării cauzei și o încuviințează.

Nemaifiind alte cereri de formulat sau probe de administrat, Curtea constată cauza în stare de judecată și acordă cuvântul pe fond.

Reclamantul, prin consilier juridic, solicită admiterea acțiunii și constatarea calității de colaborator al Securității în ceea ce îl privește pe pârât arătând că sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate prev. de OUG 24/2008.

C U R T E A,

Prin acțiunea înregistrată pe rolul acestei instanțe la data de 03.12.2010, reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII a chemat în judecată pârâtul SEBEȘAN EMIL solicitând constatarea existenței calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

În motivarea acțiunii a arătat că prin cererea nr. P 3997/08/17.11.2008, adresată C.N.S.A.S. de către Asociația Foștilor Deținuți Politici - Filiala Timiș, s-a solicitat verificarea pârâtului, sub aspectul constatării calității de lucrător sau colaborator al Securității. Ținând cont de faptul că acesta este membru fondator al asociației

menționate anterior și având în vedere prevederile art. 3 lit. y din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată în acest sens este legală.

Așa cum rezultă și din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/2684/08.09.2009, pârâtul a fost recrutat de către Direcția Regională Timișoara pentru încadrarea informativă a persoanelor aflate în evidența problemei P.N.Ț.; la data de 19.04.1954, a semnat Angajament, preluând numele conspirativ „VAIDA IOAN”. Ca urmare a deconspirării sale de către cercul său de cunoscuți, în anul 1957 a fost abandonat de către organele de Securitate; ulterior, în 1964, a fost reactivizat ca agent (termen uzitat în acea perioadă pentru a desemna informatorii) pentru „încadrarea informativă a elementelor luate în evidență în cadrul dosarului de problemă <foști condamnați>”; iar după 1971, pârâtul a semnat documentele adresate Securității și a fost menționat în scriptele ofițerilor cu numele conspirativ „SANDU”.

Reclamantul a apreciat că sunt îndeplinite condițiile prev. de art. 2 lit.b din OUG 24/2008 în sensul că informațiile furnizate Securității de către pârât se referă la activități sau atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, printre acestea numărându-se următoarele informații :

„În discuțiile avute de sursă cu un membru al familiei, angajat la U.J.C.A.P., a rezultat că în ultimul timp s-a sesizat că cererile de ieșire din C.A.P. au crescut. Analizând această situație a rezultat că înșiși unii juriști din rețeaua C.A.P. au fost aceia care, la solicitarea unor cunoscuți, au arătat că nu ar exista un cadru legal care ar împiedica ieșirea din C.A.P. Sursa a discutat cu numitul M., zis Americanul, din satul Parța, com. Șag, care a ieșit din C.A.P. din anul 1970, care a făcut afirmația că a ieșit în urma consultării cu juristul C.A.P. - ului. Sursa sesizează faptul că Oficiul juridic al U.J.C.A.P. este încadrat cu juriști pensionari care, în mare măsură, în trecut au deținut diferite funcții în partidele burgheze în care calitate și-au creat relații și în mediul rural, iar în prezent aceștia se deplasează în sate pentru a desfășura activitate de educare juridică și cetățenească. În această situație sunt F. N., fost președinte al P.N.L. și condamnat, N. C, fost condamnat, și alții care sunt și pensionari, iar elemente mai tinere ca juristul B., fost procuror, au trebuit să plece din acest colectiv. Au existat unele sesizări în sensul că acești juriști pensionari ar fi dat anumite sume lunar la șefa Oficiului juridic U.J.C.A.P., fără să existe o posibilitate de documentare întrucât toți aceștia au negat”.

„Referitor la relațiile acestuia, sursa cunoaște că este prieten cu C. C, C. V. (I.), Z. M., toți foști condamnați din Timișoara. Primii doi se ocupă și ei de măritul fotografiilor, iar ultimul este angajat la Filarmonica Banatul. C. V. locuia în str./.../ și se vizita foarte des cu S. I. În ceea ce privește pe

Z. M., sursa cunoaște că tatăl acestuia a fost cadru de conducere al organizației legionare numindu-se C. sau ceva asemănător".

„În ziua de 11 Martie 1977, sursa s-a întâlnit cu P. cu care a avut discuții în legătură cu cutremurul din 4 Martie. În discuție P. a spus doar că se pare că suntem foarte <păcătoși>, că numai în decurs de câțiva ani inundațiile și acum cutremurul se țin de noi. În rest, a afirmat că se pare că organizarea de salvare este excepțională. De asemenea, a mai spus că probabil că de acum vom lucra mai multe duminici ca muncă voluntară și că cine știe dacă vom putea recupera pagubele. A mai spus că până și <Europa Liberă> ține cu noi, căci tot timpul emite tot felul de știri și dă explicații detaliate, probabil celor <fugiți>, despre București".

„În ziua de 24.06.1981, sursa a avut o discuție cu O. C, planificator la Secția L4 CFR Timișoara, pe marginea <discursului> de la televiziune din acea zi, spunând că toate acestea nu sunt decât <mascarade> și că la noi în țară până nu se schimbă întregul <sistem> nu se poate face absolut nimic".

„Sursa informează că fosta brigadieră I. E., născută L, actualmente în S.U.A., la ultima vizită făcută în cursul lunii octombrie 1984, a transmis sau mai bine zis a remis fratelui ei M. L, domiciliat în L, un fel de <chemare> în S.U.A. Pe această bază sau mai bine zis îndemnat de această chemare, M. L. a trecut clandestin frontiera, în momentul de față fiind la Beograd unde locuiește într-un hotel, fiind finanțat de sora ei ce îi trimite bani din America. Trebuie amintit faptul că toată familia L., domiciliați în Lipova, sunt aparținători unei secte de <Iehoviști>. Cele mai sus relatate sursa le știe de la B. N., muncitor C.F.R.-ist, care este rudenie mai îndepărtată cu familia L.. De menționat că un alt frate al celor sus arătați este în Timișoara, lucrează la Solventul, și după câte se aude a ieșit de sub influența familiei sectante. În orice caz, corespondența de la Beograd o primește acest frate care se numește L. A.";

„În anul 1985, conducerea Secției L2 sesizează faptul că I. T., știut sectant <pocăit>, și-a concentrat majoritatea cu <sectanți> și că acestora le crea anumite favoruri. În urma unor discuții destul de violente și cu urmări, I. T. se internează urgent în spital unde /.../ decedează. /.../. După înmormântare am aflat și secretul legumelor de la seră. I. T. avea în casă - proprietate personală - un fel de cantină unde mâncau elevi de școală pocăiți - care nu domiciliau în Lugoj. Cei ce lucrau în grădina de <legume> a C.F.R. - lui erau tot <sectanți> și aveau ca <sarcină> să asigure mâncarea pentru <frații și surorile> care erau îndrumați la această cantină. /.../. Se pare că însăși casa din Lugoj a sus-numitului a fost construită cu ajutorul <fraților> în scopul mai sus arătat. A fost inițiată o anchetă pentru a se cerceta proveniența bunurilor, dar totul a fost înăbușit din fașă. Cele relatate mai sus sunt o parte din lucruri(le) aflate și constatate de sursă, dar se pare că lucrurile sunt mai complicate. O

cercetare mai atentă și minuțioasă ar demonstra cât de bine sunt organizați <acești frați> și care sunt metodele lor de a <păcăli> pe toată lumea/.../. Accentuez din nou: O cercetare mai atentă ar putea lămuri și alte lucruri./.../Edificarea asupra numărului de frați ce se găsesc la această subunitate constituie deja un fapt care trebuie să dea de gândit";

„Întorcându-se dintr-o călătorie de la București, sursa a fost întrebată de către inginerul V., de la Divizia de Linii din Timișoara, ce este <nou în București> și dacă este adevărat că bucureștenii se agită și că se pregătesc pentru o manifestație mare la venirea lui <GORBACIOV> în vederea unei schimbări în conducerea superioară de partid. Răspunzând că sursa nu a auzit de asemenea intenții și că de fapt nici nu a avut timpul necesar fiind foarte grăbit, acesta a relatat că a auzit de la surse demne de încredere că însăși vizita tovarășului GORBACIOV este legată de problema schimbării conducerii și că bucureștenii se pregătesc pentru așa ceva. Ba mai mult, susținea V., <ai noștri> nici nu vor să anunțe vizita deși până și posturile de radio ungurești au anunțat data vizitei, fără să mai vorbim de posturile de radio occidentale";

„Într-o dimineață, sursa, trecând pe la Secția L 4 CFR, a surprins o discuție între subinginerul, Z. D. și inginerul B. R., în care primul spunea că s-a transmis la radio <șopârlița> că asupra desfășurării <vizitei> sunt niște obiecțiuni, în sensul că <tovarășii> de dincolo au cerut un miting organizat la București și că <al nostru> nu vrea în ruptul capului și că mai sunt de fapt și alte probleme. Toate acestea, probabil, se presupune că de frica unor manifestări ostile în fata lui GORBACIOV".

Reclamantul a precizat că exprimarea liberă a vreunei critici la adresa politicilor sociale și economice promovate de regimul politic al acelor vremuri constituie o „manifestare potrivnică regimului totalitar comunist”, iar ascultarea posturilor de radio interzise cum ar fi „Europa Liberă” înainte de 1989 constituie un act de sfidare a regimului.

Au fost invocate și documentele care probează recompensarea în bani a pârâtului de către organele de Securitate, precum și evaluările ofițerilor privind informațiile furnizate de către pârât, conform cărora informațiile au fost valoroase, în legătură cu un însemnat număr de elemente, foste condamnate, luate în evidență de organele de Securitate.

S-a susținut că este îndeplinită și cea de-a doua condiție reglementată de art.2 lit. b din OUG 24/2008, aceea ca informațiile să vizeze îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, întrucât nu se poate reține că furnizarea unor informații de asemenea natură nu a fost făcută conștient, având reprezentarea clară a faptului că astfel de relatări nu rămâneau fără urmări, pârâtul conștientizând că asupra persoanelor la care s-a referit în delațiunea sa se pot lua măsuri de urmărire și verificare(încălcarea dreptului la viață privată și a celui la liberă exprimare) și, prin urmare, vizând această consecință.

Reclamantul a apreciat că informațiile furnizate de către pârât au vizat îngrădirea dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, a dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și a dreptului la libertatea religioasă, prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Au fost depuse la dosar copii ale următoarelor înscrisuri : Nota de Constatare nr.DI/I/2684/08.09.2009, cererea nr.P 3997/08/17.11.2008, înscrisuri din dosarele având la CNSAS cotele R 187189 și I 114496.

Analizând înscrisurile depuse la dosar, Curtea reține în fapt că dosarul având cota CNSAS R 187189 îl are ca titular pe pârât, recrutat pentru încadrarea informativă a persoanelor aflate în evidența problemei P.N.T. în perioada 1954-1957, respectiv pentru încadrarea informativă a persoanelor aflate în evidența dosarului de problemă „foști condamnați” în perioada 1964-1989, numele conspirative de colaborator fiind „Vaida Ioan” pentru perioadele 1954-1957 și 1964-1967 și „Sandu” pentru perioada 1971-1989.

În dosar se află Angajamentul din 19.04.1954, olograf, semnat de pârât, prin care se angaja să colaboreze în mod cinstit cu organele de Securitate pentru a contribui la demascarea elementelor dușmănoase din țara noastră și să sesizeze organelor de Securitate orice manifestări sau acțiuni dușmănoase pe care le va auzi sau vedea din partea elementelor ce intenționează să le întreprindă.

Pârâtul și-a luat angajamentul de a nu discuta și de a nu divulga nimănui asupra celor discutate cu organele de Securitate sau asupra materialelor pe care le va furniza, urmând să semneze notele informative cu numele conspirativ de Vaida Ion.

Tot din 19.04.1954 datează și referatul Direcției Regionale Timișoara prin care se solicită aprobarea întocmirii unui dosar de informator calificat asupra pârâtului, referat în care se menționează că acesta, în timpul deținerii sale, a dat o serie de demascări asupra elementelor dușmănoase, a colaborat sincer cu organele operative din colonia unde era internat „ajutând efectiv la descoperirea elementelor dușmănoase dintre deținuții politici.

Se consemnează în acest referat că pârâtului i s-a arătat importanța necesității colaborării cu organele de Securitate, acesta a acceptat și a promis că și de aici înainte va da tot concursul pentru depistarea elementelor dușmănoase în jurul cărora el are posibilități să se introducă.

Cu ocazia întâlnirii cu organele de Securitate a dat un material important asupra unor elemente foste deținute politic, care sunt în stare de

libertate și asupra cărora sunt suspiciuni că încearcă o eventuală reorganizare la I.R.C.L.T.

În referatul din 11.10.1954 întocmit de Direcția Regională Timișoara se consemnează că pârâtul a făcut parte din organizația subversivă „Național Creștină”, fapt pentru care a fost condamnat la 5 ani închisoare, iar cu ocazia punerii în libertate a fost recrutat, dată de la care a furnizat material informativ important pentru organele de Securitate.

Având în vedere că după eliberarea din închisoare, pârâtul a formulat cerere de reprimire la facultatea la care era student anterior arestării dar nu a primit aviz pozitiv, se propune în acest referat delegarea unui tovarăș din cadrul Serviciului 3 la Ministerul Administrației și Internelor București pentru a interveni prin Direcția a III – a la Ministerul Învățământului Superior pentru a i se da aviz favorabil pentru reîntrarea la facultate, rezolvarea favorabilă a acestei situații fiind considerată un îndemn în munca lui de colaborare cu organele de Securitate.

În acest scop, prin adresa din 12.11.1954, Direcția Regională Timișoara solicită M.A.I. – Cabinetului ministrului Alexandru Drăghici a se interveni la Ministerul Învățământului Superior pentru soluționarea în mod pozitiv a cererii pârâtului de reprimire la facultate și de continuare a studiilor fără frecvență, în acest fel pârâtul putând ajuta mai efectiv organele de Securitate, el fiind un informator calificat.

În perioada 1954-1957, sub numele conspirativ de „Vaida Ioan”, pârâtul a furnizat mai multe note informative printre care cea din 23.07.1954, dactilo, în care menționează că între data de 15.12.1949 și 08.06.1950, cât a fost încarcerat în închisoarea Pitești, a făcut o serie de demascări în legătură cu organizația „Național Creștină”, activitatea în P.N.Ț. și despre o serie de indivizi care au activat subversiv și nu au fost arestați.

Pârâtul precizează că aceste demascări le-a făcut la datele de 05.01, 08.01, 16.01 și până în martie 1950, ele fiind predate fostului educator politic din acea vreme.

În nota informativă din 25.11.1955, dactilo, primită de lt. C.M. de la Direcția Regională Timișoara, pârâtul relatează despre două persoane pe care le cunoaște ca elemente periculoase, declarate fățiș împotriva regimului care duc o viață pur legionară și polarizează viața întregului sat în spirit legionar.

Conform observațiilor consemnate în notă de lucrătorul de Securitate, această notă a fost dată din propria inițiativă a informatorului care a discutat cu una din persoanele la care a făcut referire, iar ca măsură s-a dispus trimiterea unei copii a notei la MAI – Direcția Regională București pentru a se verifica cele arătate de informator.

În perioada 1971-1989, pârâtul a colaborat cu organele de Securitate sub numele conspirativ „Sandu” furnizând o serie de note informative

printre care cea din 23.10.1971, olografă, primită de mr. R.I. de la Serviciul 1 al Inspectoratului Județean Timiș în care se relatează că „În discuțiile avute de sursă cu un membru al familiei, angajat la U.J.C.A.P., a rezultat că în ultimul timp s-a sesizat [că] cererile de ieșire din C.A.P. au crescut. Analizând această situație a rezultat că înșiși unii juriști din rețeaua C.A.P. au fost aceia care, la solicitarea unor cunoscuți, au arătat că nu ar exista un cadru legal care ar împiedica ieșirea din C.A.P. Sursa a discutat cu numitul M., zis Americanul, din satul PARȚA, corn. ȘAG, care a ieșit din C.A.P. din anul 1970, care a făcut afirmația că a ieșit în urma consultării cu juristul C.A.P.-ului. Sursa sesizează faptul că Oficiul juridic al U.J.C.A.P. este încadrat cu juriști pensionari care, în mare măsură, în trecut au deținut diferite funcții în partidele burgheze în care calitate și-au creat relații și în mediul rural, iar în prezent aceștia se deplasează în sate pentru a desfășura activitate de educare juridică și cetățenească. În această situație sunt F. N., fost președinte al P.N.L. și condamnat, N. C., fost condamnat, și alții care sunt și pensionari iar elemente mai tinere ca juristul B., fost procuror, au trebuit să plece din acest colectiv.

În nota din 3.05.1972, olografă, semnată cu numele conspirativ „Sandu”, primită de același lucrător al Securității, pârâtul informează că în baza sarcinilor primite a căutat să ia legătură cu S. I., fost condamnat, care însă fiind plecat prin țară pentru exercitarea profesiei nu a fost întâlnit la o dată mai apropiată. Referitor la relațiile acestuia, sursa cunoaște că este prieten cu C. C., C. V.(I), Z. M., toți foști condamnați din TIMIȘOARA. Primii doi se ocupă și ei de măritul fotografiilor, iar ultimul este angajat la Filarmonica Banatul. C.V. locuia în str. Reșița și se vizita foarte des cu S. I. În ceea ce privește pe Z. M., sursa cunoaște că tatăl acestuia a fost cadru de conducere al organizației legionare numindu-se C. sau ceva asemănător.”

În urma primirii acestei note, s-a dispus că numiții C.V. și Z.M. să fie identificați și verificați, iar în raport de rezultat să fie luate măsuri, informatorul fiind instruit să-i contacteze și să le stabilească preocupările, convingerile și manifestările de natură politică, natura relațiilor prezente între aceștia.

Nota informativă furnizată la data de 7.04.1977, olografă, semnată cu numele conspirativ „Sandu” relatează discuțiile purtate de pârât cu numitul P. despre cutremurul din 4 martie.

„P a spus doar că se pare că suntem foarte <păcătoși> că numai în decurs de câțiva ani inundațiile și acum cutremurul se țin de noi. În rest, a afirmat că se pare că organizarea de salvare este excepțională. De asemenea, a mai spus că probabil că de acum vom lucra mai multe duminici ca muncă voluntară și că cine știe dacă vom putea recupera pagubele. A mai spus că până și <Europa Liberă> ține cu noi, căci tot

timpul emite tot felul de știri și dă explicații detaliate, probabil celor <fugiți>, despre BUCUREȘTI".

Pârâtului i s-a trasat sarcina să mențină relațiile cu P. care este lucrat pe linia problemei legionare, să discute în continuare pe teme politice pentru a-i concretiza în continuare atitudinea și manifestările, urmând ca nota să fie predată spre exploatare lt. care a solicitat dirijarea.

În nota din 26.06.1981, olografă, semnată cu numele conspirativ „Sandu”, pârâtul arată că în ziua de 24.06.1981 a avut o discuție cu O. C., planificator la Secția L4 CFR TIMIȘOARA, pe marginea <discursului> de la televiziune din acea zi, spunând că toate acestea nu sunt decât <mascarade> și că la noi în țară până nu se schimbă întregul <sistem> nu se poate face absolut nimic.

Despre O.C., pârâtul a mai relatat că nu este membru de partid (a făcut cerere dar a fost respins), timp de câțiva ani a refuzat să plătească sindicatul, iar la înființarea F.U.S.-ului a refuzat să se înscrie, deși i s-a propus direct.

Lucrătorul de Securitate consemnează că nota a fost furnizată în baza instructajului general făcut informatorului și propune ca o copie a notei să fie dată la Serviciu 2, iar aspectele din notă să fie date la buletin.

În nota furnizată la 14.02.1985, olografă, semnată cu numele conspirativ „Sandu”, pârâtul relatează despre numita I.E., actualmente în SUA care la ultima vizită făcută în cursul lunii octombrie 1984, a transmis sau mai bine zis a remis fratelui ei M. L., domiciliat în LIPOVA un fel de <chemare> în S.U.A.. Pe această bază sau mai bine zis îndemnat de această chemare, M. L. a trecut clandestin frontiera, în momentul de față fiind la BEOGRAD unde locuiește într-un hotel, fiind finanțat de sora lui, ce îi trimite bani din AMERICA. Trebuie amintit faptul că toată familia L., domiciliați în LIPOVA, sunt aparținători unei secte de <Iehoviști>. Cele mai sus relatate sursa le știe de la B. N., muncitor C.F.R.-ist, care este rudenie îndepărtată cu familia L. De menționat că un alt frate al celor sus arătați este în TIMIȘOARA, lucrează la Solventul, și după câte se aude a ieșit de sub influența familiei sectante. În orice caz, corespondenta de la BEOGRAD o primește acest frate care se numește L. A.

Nota dată la 17.03.1986, înregistrată la 18.03.1986, olografă, semnată cu numele conspirativ „Sandu” face referire la numitul I.T., știut sectant pocăit care și-a concentrat majoritatea cu sectanți cărora le crea anumite favoruri.

După decesul lui I.T., pârâtul a aflat că acesta avea în casă - proprietate personală - un fel de cantină unde mâncau elevii de școală pocăiți - care nu domiciliau în LUGOJ. Cei ce lucrau în grădina de <legume> a C.F.R.-ului erau tot <sectanți> și aveau ca <sarcină> să asigure mâncarea pentru <frații și surorile> care erau îndrumați la această cantină. /.../. Se pare că însăși casa din LUGOJ a sus-numitului a fost construită

cu ajutorul <fraților> în scopul mai sus arătat. A fost inițiată o anchetă, pentru a se cerceta provenința bunurilor, dar totul a fost înăbușit din fașă. Cele relatate mai sus sunt o parte din lucruri(le) aflate și constatate de sursă, dar se pare că lucrurile sunt mai complicate. O cercetare mai atentă și minuțioasă ar demonstra cât de bine sunt organizați <acești frați> și care sunt metodele lor de a <păcăli> pe toată lumea.

Pârâtul a relatat în nota din 24.05.1987, olografă, semnată cu numele conspirativ „Sandu”, discuțiile pe care le-a purtat cu inginerul V. de la Divizia de Linii din Timișoara care i-a spus că a auzit de la surse demne de încredere că însăși vizita tovarășului GORBACIOV este legată de problema schimbării conducerii (textul a fost modificat de ofițer astfel: „problema unor schimbări”), și că bucureștenii se pregătesc pentru așa ceva. Ba mai mult, susținea V., <ai noștri> nici nu vor să anunțe vizita deși până și posturile de radio ungurești au anunțat data vizitei, fără să mai vorbim de posturile de radio occidentale. De față la aceste discuții erau și R. I. și alți doi ingineri din exterior al căror nume nu este cunoscut sursei”.

La aceeași dată, pârâtul funizează o altă notă informativă cu privire la discuțiile purtate de doi angajați ai Secției L 4 CFR, unul dintre ei spunând că s-a transmis la radio <șopârlița> că asupra desfășurării <vizitei> sunt niște obiecțiuni, în sensul că <tovarășii> de dincolo au cerut un miting organizat la BUCUREȘTI și că <al nostru> [textul cuprins între ghilimele a fost modificat de ofițer cu „conducerea noastră”] nu vrea în ruptul capului și că mai sunt de fapt și alte probleme. Toate acestea, probabil, se presupune că de frica unor manifestări ostile în fața lui GORBACIOV.”

Nota a fost dată în baza sarcinilor trasate, sursa fiind instruită să mai urmărească și să semnealeze poziția și comentariile celor două elemente.

Dosarul conține mai multe documente referitoare la recompensele în bani acordate pârâtului pentru colaborarea cu Securitatea, printre acestea numărându-se referatul din 11.03.1966 întocmit de Direcția Regională Banat prin care se solicită aprobarea sumei de 200 lei din fondul C.I.S., necesară pentru cumpărarea unui cadou agentului „Vaida Ioan” cu ocazia zilei de naștere și împlinirii a 12 ani de colaborare cu organele de Securitate.

Se menționează în referat că acesta a furnizat informații valoroase în legătură cu activitatea și legăturile lui S.T., turist vest-german, arestat de organele de Securitate pe linia Serviciului 2, precum și în legătură cu un însemnat număr de elemente, foste condamnate, luate în evidență de organele de Securitate.

De asemenea, prin referatul din 27.11.1967, aprobat la 4.12.1967, se solicită aprobarea sumei de 200 lei din fondul C.I.S. pe luna noiembrie 1967 pentru a-l recompensa pe informatorul „Vaida Ioan” pentru rezultatele obținute în munca informativă, acesta fiind recent infiltrat pe

lângă V.C., urmărit pe bază de dosar de verificare, reușind să clarifice unele aspecte din activitatea acestui element.

Pentru activitatea informativ operativă desfășurată de informatorul „Sandu”, se solicită aprobarea sumei de 200 lei prin raportul aprobat la 02.02.1989, la dosar fiind depuse și copiile chitanțelor din 14.03.1966(semnată de pârât cu numele real), din 07.12.1967(semnată de pârât cu numele real, dar și cu cel conspirativ „Vaida”) și din 03.02.1989(semnată cu numele conspirativ „Sandu”), care atestă primirea de către pârât a sumelor de câte 200 lei, la datele sus menționate.

Relevantă în cauză prezintă și notele de analiză privind aportul adus de pârât în munca informativă și perspectivele de viitor ale acestuia, întocmite de Direcția Regională Banat la datele de 29.01.1965 și 28.04.1966.

În prima dintre aceste note se face referire la necesitatea ajutării pârâtului pentru a obține reabilitarea, ceea ce ar constitui un stimulent deosebit deoarece ar avea în cazul reabilitării, posibilitatea să-și termine studiile întrerupte din cauza arestării, iar în cea de-a doua notă se precizează că informațiile furnizate de pârât au fost confirmate în întregime în măsurile de documentare a activității lui S.T.și legăturile sale care au fost arestate. Pentru informațiile furnizate, a fost recompensat la data de 14.03.1966 cu suma de 200 lei și a fost sprijinit pentru a obține avizul necesar în vederea reabilitării lui pe cale juridică, fapt ce a constituit un stimulent deosebit pentru el.

Referitor la caracterizarea pârâtului de către lucrătorii de Securitate cu care a colaborat, Curtea reține că în caracterizarea întocmită la data de 19.05.1955 se precizează că informatorul calificat „Vaida Ioan” a dat material de calitate bună, care a fost exploatat în întregime, fiind un informator bun ce lucrează din convingere pentru organele de Securitate, având perspective de informare și mai bune pe viitor, iar în nota caracterizare din 03.04.1956 se face referire la sinceritatea de care a dat dovadă în activitatea de colaborare cu organele de Securitate, sesizând în multe ocazii, din proprie inițiativă, materiale bune care s-au verificat.

La data de 16.11.1957 a fost luată hotărârea privind abandonarea din rețeaua agenților a agentului „Vaida Ioan” ca fiind necorespunzător, datorită faptului că este deconspirat, iar la 29.01.1964 este întocmit raportul motivat privind propunerea de reactivizare ca agent a pârâtului pentru încadrarea informativă a elementelor luate în evidență în cadrul dosarului de problemă ”foști condamnați”, acesta fiind apreciat a fi cel mai corespunzător, cu posibilități de informare.

S-a avut în vedere în acest scop faptul că pârâtul se găsește în relații bune cu o serie de elemente fost condamnate, întrucât au făcut parte din organizația subversivă „Național Creștină” și care au încredere în el.

Activitatea desfășurată de pârât în calitate de informator al Securității ulterior reactivizării a fost analizată în cadrul mai multor note întocmite la datele de 29.01.1965, 28.04.1966, 2.06.1973, 12.11.1947, 17.11.1976, 19.11.1977, 28.09.1978, 14.11.1980, 14.09.1981, 26.12.1982, 28.12.1983, 17.12.1984, 25.12.1985, 30.09.1987, 27.09.1988, 19.07.1989.

În cuprinsul acestora se fac aprecieri pozitive cu privire la activitatea pârâtului care a reușit mult în sfera de activitatea, față de posibilitățile arătate în raportul motivat pentru reactivizare, având aptitudini deosebite pentru munca informativă și manifestând atașament față de organele de Securitate.

Se consemnează că în baza informațiilor pe care le-a furnizat au fost luate măsuri operative, trecându-se la documentarea activității și avertizarea lui O.C.(fost membru P.N.L.) , iar V.I. a fost luat în lucru cu prioritatea de către Serviciul 2, urmând a se trece la documentarea poziției acestuia.

De asemenea, se precizează că informatorul a depus preocupare în rezolvarea sarcinilor trasate, reușindu-se lărgirea posibilităților de informare cu noi elemente, informațiile furnizate având un conținut operativ bun, pe baza acestora putându-se cunoaște poziția, preocupările și manifestările persoanelor care în trecut au desfășurat activitate dușmănoasă.

Totodată, a furnizat informații despre unele stări de spirit apărute pe marginea unor evenimente politice interne și internaționale ce au avut loc.

Dosarul având la CNSAS cota I 114496 îl are ca titular pe pârât, urmărit de organele de Securitate pentru că în anii 1940 a fost membru în cadrul F.D.C. și P.N.Ț. Maniu – tineret în acest dosar apărând și în calitate de colaborator al organelor de Securitate, recrutat în scopul încadrării informative a persoanelor care suferiseră condamnări politice.

În anul 1954 a avut numele conspirativ de colaborator „Vaida” , iar în anii 1964, 1966, 1972-1973 a avut numele conspirativ de „Vaida Sandu”/”Sandu”.

Dosarul conține note informativ furnizate de mai multe surse cu privire la pârât, relevante fiind în speță observațiile pe care lucrătorii Securității le-au făcut la aceste note, conform cărora pârâtul este fostul agent „Vaida” care a fost abandonat, dar se menține legătura cu el, întrucât dă note despre T.G. lucrat în dosar de verificare.

În dosar se mai află și nota raport privind datele rezultate din studierea dosarului personal al pârâtului, întocmit la 14.08.1972 în care se menționează că în timpul detenției a colaborat cu organele de contrainformații și a participat activ la măsurile reeducare a deținuților. Din anul 1954 când a fost pus în libertate, continuă colaborarea cu organele de Securitate dovedind atașament și furnizând informații prețioase.

Curtea apreciază că în cauză sunt îndeplinite condițiile prev. de art.2 lit. b din OUG 24/2008 pentru a se constata calitatea pârâtului de colaborator al Securității.

Potrivit acestor dispoziții colaborator al Securității este persoana care a furnizat informații, indiferent sub ce formă, precum note și rapoarte scrise, relatări verbale consemnate de lucrătorii Securității, prin care se denunțau activitățile sau atitudinile potrivnice regimului totalitar comunist și care au vizat îngrădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Prima condiție este îndeplinită, întrucât informațiile furnizate de pârât, astfel cum au fost reținute în considerentele sentinței, denunțau activități, atitudini potrivnice regimului totalitar comunist, cum ar fi : exprimarea unor critici la adresa politicii promovate de regimul din acea perioadă, ascultarea posturilor de radio din străinătate interzise, printre care „Europa Liberă”, menținerea unor legături cu persoane din străinătate, plecarea cetățenilor români în străinătate, în mod clandestin, apartenența la alte religii în afara celei acceptate de regim, ceea ce atrăgea etichetarea persoanelor respective ca fiind sectanți.

Este îndeplinită și cea de-a doua condiție reglementată de dispozițiile legale sus menționate, având în vedere că informațiile furnizate de pârât au vizat îngrădirea dreptului la libertatea de exprimare și libertatea opiniilor, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Declarația Universală a Drepturilor Omului și art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, a dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și a dreptului la libertatea religioasă, prevăzut de art. 30 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 18 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Prin furnizarea unor astfel de informații, pârâtul a conștientizat că persoanele la care se refereau informațiile puteau deveni obiectul unor măsuri de urmărire și de verificare luate de organele de Securitate, ceea ce s-a și întâmplat în mod efectiv prin avertizarea unui fost membru P.N.L., luarea în lucru cu prioritate de către Securitate a unei alte persoane, verificarea activității mai multor persoane dintre cele menționate în notele informative date de pârât, rezultând astfel că pârâtul a vizat încălcarea unor drepturi și libertăți fundamentale ale omului.

Față de aceste considerente, constatând îndeplinite condițiile prev. de art. 2 lit. b din OUG 24/2008, Curtea, în temeiul art.11 din ordonanță va admite acțiunea și va constata existența calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIEREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, cu sediul în București, str. Matei Basarab nr.55-57, sector 3 în contradictoriu cu pârâtul SEBEȘAN EMIL domiciliat în Timișoara,
....., jud. Timiș.

Constată existența calității de colaborator al Securității în privința pârâtului.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 06.09.2011.

PREȘEDINTE

Canacheu Claudia

GREFIER

Radu Mariana

CONFORM CU
ORIGINALUL

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA *Civil. Adm.*

Prezenta copie fiind conformă
cu originalul aflat în dosarul
acestei instanțe Nr. *1818/2/2010*
se legalizează de ne

GREFIER

*Definitivă și irevocabilă
prin nerezare la data de
16.09.2011.*